

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 435 af 21. Septemvber 1945 om Ændring i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd (Reguleringstillæg m. m.) og af Gyldigheden af den ved Lov Nr. 360 af 20. Juli 1945 bekræftede Lovanordning Nr. 142 af 22. Marts 1945 angaaende forskellige midlertidige Ydelser til Folkekirkens Præster.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4041; Fremsettelsen findes i Tidenden. Sp. 3704).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 145 af 30. Marts 1942 om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde med senere Ændringer.

(Første Behandling findes i Tidenden. Sp. 3185; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 927).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Gustav Pedersen: Da Udvalgets Ordfører (Axel Kristensen) ikke har begæret Ordet, vil jeg for mit Vedkommende gerne gøre et Par Bemærkninger om Sagens Behandling i Udvalget.

Der er tilstillet Udvalget en Del Materiale, ikke saa omfattende, som det maaske kunde have været ønsket, men der er i alt Fald Grund til at understrege, at der ikke i det Materiale, der er tilstillet Udvalget, er nogen Dokumentation for, at der skulde foreligge saadanne Vanskeligheder med Hensyn til Anvisning af Arbejdskraft, at det skulde nødvendiggøre Lovens Ophævelse. Selvfølgelig kan der findes Omraader, hvor der er saadanne Særforhold, at det vil være forsvarligt at sige, at den Arbejdskraft,

der er paa Arbejdsfordeling, maaske burde overføres til andre Felter, men i saadanne Tilfælde er det muligt for Arbejdsfordelingsnævnet at ophæve Arbejdsfordelingen for det paagældende Omraade. Og det er gennem den Beretning, der er afgivet til Udvalget, konstateret, at dette er sket i mange Tilfælde. Det vil altsaa sige, at i de Tilfælde, hvor der er Grund til at nære Frygt for, at Arbejdsfordelingsordningen binder Arbejdskraften paa Felter, hvor den ikke burde bindes, fordi der er Brug for netop den Arbejdskraft andre Steder, har Arbejdsfordelingsnævnet grebet ind og sørget for, at disse Aftaler er blevet ophævet.

Det er endvidere godtgjort gennem det Materiale, vi har faaet i Udvalget, at der er Felter, hvor Arbejdsfordeling endnu er baade paakrævet og hensigtsmæssig.

Jeg skal ikke gaa den lange Række af Fag, der kunde være Grund til at omtale ved denne Lejlighed, igennem, men skal nøjes med at gøre et Par Bemærkninger om to af de Arbejdsomraader, der er Tale om, nemlig Tekstil- og Murerfaget.

I Tekstilfaget ligger det saadan, at der er der ikke saa forfærdelig stort et Antal arbejdsløse, men et forholdsvis stort Antal arbejdsfordelte, og det skyldes, at man ikke kan faa de Halvfabrikata, der er nødvendige. Medens man f. Eks. ikke har Arbejdsfordeling for Spindrierne, har man det for Væverierne og Strikkerierne, og det skyldes, at man ikke kan faa det Garn, som er nødvendigt for at iværksætte Strikning eller Vævning. Spindrierne har ikke den Kapacitet, at de kan skaffe de nødvendige Halvfabrikata, og tidligere har man faaet det meste fra Udlandet, det kan man ikke faa mere, i hvert Fald ikke paa nuværende Tidspunkt. Spørgsmaalet er saa: skal man saa skubbe en Del af de Tekstilarbejdere, som kender til Behandling af Vævemaskiner eller Strikkemaskiner, ud af Faget og tvinge dem over paa andre Felter med det Resultat, at den Dag, vi faar de nødvendige Halvfabrikata, kan vi ikke udnytte vor Fabrikationskapacitet?

Jeg har udtrykkeligt spurgt hos Tekstilarbejderne, om det er ligegyldigt, om det er uøvede eller uddannede Folk, som udfører dette Arbejde, og det er understreget meget kraftigt, at det ikke vil nytte, i hvert Fald ikke i særlig stor Udstrækning, at faa uøvede Folk til dette Arbejde, i Særdeleshed da man ogsaa mangler de Folk, der skal hjælpe til at uddanne de nye. Da det antagelig ikke kan være Samfundet ligegyldigt, om vi, naar vi faar Muligheden for det, sætter vor Tekstilfabrikation paa højeste